

nye még higgadsága, helyzetfelismerő képessége, valamint azon adottsága, hogy gyorsan képes váltani a különböző szituációk között. Mindezek lenyomata a fekete terrier karakterének is szerves részét alkotja. Végül említsük meg a moszkvai vizi-kutyát, melynek neve valószínűleg csupán a fajta megszületésében szerzett csekélyke érdeme miatt maradt fenn az utókor számára. Nagyobb testméretet és hosszabb, „vízrezisztens” szőrtakarót hagyott örökül az orosz fekete terrier számára, és neki tulajdonítható a fajta legendás nyugalma és higgadsága is. A végeredmény ismeretében valóban nem túlzás azt állítani, hogy az orosz fekete terrier úgy egyesíti magában a létrehozásához használt fajták erejéit, hogy nélküli azok gyengéit vagy

negatív tulajdonságait. Nincs meg benne a schnauzer önfejűsége, hiányzik a rottweiler olykor túlzott rámenőssége, valamint az airedale habókos élénksége.

A vajszívű katona

Ironikusan hangzik, de az orosz fekete terrier végül „annyira jól sikerült”, hogy a hadsereg mégsem vette maradéktalanul hasznát, ugyanis bár valóban tökéletes testörnek és igénytelen, könnyen kezelhető kutyának bizo-

nyult, szoros ragaszkodása miatt nagyon nehezen viselte/viselé az ebben a közegben gyakori gazdaváltást. Annyira alkalmazkodó és figyelmes, hogy a gondtalan együttéléshez szükséges alapengedelmességet – szinte észrevétlenül – a mindennapi élet során szívja magába, amihez nincs szükség többéves, komoly kutyakiképzői tapasztalatra, csak némi érzékre. Erős ragaszkodása folytán nem is nagyon távolodik el gazdájától, hívás nélkül is a közelében marad. Közelsége már megjelenése miatt is megnyugtató,

de kimért, kiegyensúlyozott higgadsága fenséges külsőt kölcsönöz számára. Az orosz fekete terrier nem nyüzsög, ugrál, pörög idegesítően. Nincs is rá szüksége. Ezzel együtt végtelenül kedves, jókedélyű és játékos, de úgy a maga „mackós” módján. Ugyanakkor hiba alábecsülni képességeit. Méretei ellenére szinte hihetetlen robbanékony, lendületes mozgás (különösen ügetés) közben pedig már-már valószínűtlenül, de mindenképp szemet gyönyörködtetően rugalmas.

A fekete terrier rendkívül szociális, család- és falkacentrikus kutya. Bár gondolkodás nélkül csak választott gazdájának engedelmeskedik, azért a családban mindenkinek szót fogad. Ismernek olyan szukát, akit alig tizenéves gyermekek sétáltatnak rendszeresen. Minden gond nélkül rájuk bízható, és ők is a kutyára. Az elefántokhoz hasonlóan matriarchális beállítottságú, azaz általában egy domináns szuka a falka vezére. Ilyen kaliberű őrző-védő fajtánál ritka, de többedmagával érzi igazán jól magát, sőt fenntartások nélkül elfogadja és oltalmába veszi a háztartáshoz tartozó cicát, tengerimalacot vagy papagájt is. Jól megfigyelhető az is, hogy a kanok és szukák megosztják a házőrzési feladatokat. Míg nappal a szukák tevékenyebbek, addig éjszaka a kanok veszik át az őrseget.

Az orosz fekete terrier példásan tisztelik a kort és a rangsort, legyen